

# HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr  
4459-10

meddelad i Stockholm den 31 januari 2011

## **KLAGANDE**

Bostadsrättsföreningen Paviljongen i Limhamn

Ombud: Jur.kand. Elisabeth Dahlgren  
Dahlgren Fastighetsjuridik  
Östra Vallgatan 49  
223 61 Lund

## **MOTPART**

Justitiekanslern  
Box 2308  
103 17 Stockholm

## **ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE**

Kammarrätten i Göteborgs dom den 26 april 2010 i mål nr 530-10, se bilaga

## **SAKEN**

Tillstånd till allmän kameraövervakning

---

## **HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE**

Högsta förvaltningsdomstolen upphäver kammarrättens dom och beviljar Bostadsrättsföreningen Paviljongen i Limhamn tillstånd till allmän kameraövervakning med den ändringen av länsrättens dom och Länsstyrelsen i Skåne läns beslut att tillståndet rätteligen ska gälla för entréerna till Kalkstensvägen 3, 5, 7 och 11 i Limhamn.

Dok.Id 101505

---

**Postadress**  
Box 2293  
103 17 Stockholm

**Besöksadress**  
Wallingatan 2

**Telefon**  
08-561 676 00  
**E-post:**  
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

**Telefax**  
08-561 678 20

**Expeditionstid**  
måndag – fredag  
08:00-12:00  
13:00-16:30

**YRKANDEN M.M.**

Bostadsrättsföreningen Paviljongen i Limhamn yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen, med upphävande av kammarrättens dom, fastställer länsrättens dom och länsstyrelsens beslut. Bostadsrättsföreningen anför till stöd för sin talan bl.a. följande. Kameraövervakning är tänkt att ske vid entréerna till flerfamiljshusen med adresserna Kalkstensvägen 3, 5, 7 och 11. Ändamålet med kameraövervakningen är att förhindra att obehöriga får tillträde till husen. Syftet med kameraövervakningen är således att öka de boendes trygghet och säkerhet. Bildporttelefonen kan jämföras med ett ordinärt titthål i en lägenhets ytterdörr. Det integritetsintrång som övervakningen eventuellt kan anses ge upphov till är minimalt och rättigheten att känna sig trygg i sitt hem väger tyngre än risken för att integriteten blir påverkad. Bostadsområdet är helt nybyggt med 130 lägenheter i flera höga huskroppar. Den sociala kontroll som kan komma att uppstå i ett bostadsområde genom att grannarna känner igen varandra finns ännu inte i området. Det har redan förekommit ett stort antal bil- och lägenhetsinbrott. Kammarrätten i Stockholm har i en dom den 18 juni 2010 (mål nr 1544–1545-10) beviljat tillstånd till kameraövervakning med bildporttelefoner utanför två entréer. Omständigheterna i de målen överensstämmer med dem i förevarande mål.

Justitiekanslern medger bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. Syftet med övervakningen har av bostadsrättsföreningen uppgetts vara dels att förebygga brott, dels att kontrollera inpassering av besökande till de boende och därmed förhindra att obehöriga får tillträde till fastigheterna. I de åberopade kammarrättsmålen gjorde sökanden gällande att syftet med kameraövervakningen var att hindra obehöriga och/eller ovälkomna besökare att få tillträde till fastigheterna och att tryggheten och säkerheten hos de boende härigenom skulle öka. Kammarrätten, som anförde att det även torde finnas ett samhälleligt intresse av övervakning med sådant syfte, ansåg med hänsyn till kameraövervakningens utförande och omfattning att riskerna för integritetsintrång fick anses mycket låga för den enskilde besökaren. Risken för att personer som inte själva valt att aktivera bildporttelefonen skulle utsättas för övervakning ansågs i det närmaste obefintlig. Behovet av övervakning ansågs därför väga tyngre än den enskildes intresse av att inte bli övervakad. Vad Justitiekanslern anför i fråga om allmänt

integritetsintresse utgjorde, enligt kammarrätten, inte anledning att göra någon annan bedömning. Justitiekanslern har accepterat detta synsätt.

### SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning ska allmän kameraövervakning ske med tillbörlig hänsyn till enskildas personliga integritet. Tillstånd till allmän kameraövervakning ska enligt 6 § meddelas om intresset av sådan övervakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli övervakad. Vid bedömningen av intresset av allmän kameraövervakning ska särskilt beaktas om övervakningen behövs för att förebygga brott, förhindra olyckor eller därmed jämförliga ändamål. Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli övervakad ska särskilt beaktas hur övervakningen ska utföras och vilket område som ska övervakas.

Frågan i målet är om tillstånd till allmän kameraövervakning ska medges för s.k. bildporttelefoner för övervakning av fyra entréer till bostadsrättsföreningens hus i syfte att öka de boendes trygghet och säkerhet.

Av handlingarna i målet framgår bl.a. följande. Entréerna är låsta. Tillträde sker via porttelefon eller med passerkort. Vid respektive entré finns en kamera fast monterad 1,2 meter från marken. Kameran ger en skarp bild upp till en meter från kameran inom ett en meter brett och en meter högt område. Kameran aktiveras när någon anropar en lägenhetsinnehavare via porttelefonen och det är enbart i den lägenhet som har anropats som kameran aktiveras och en bild visas. Övervakningen upphör automatiskt 30 sekunder efter kontakt med den uppringda lägenhetsinnehavaren. Ljud förmedlas vid anrop. Det sker inte någon inspelning eller lagring av bild eller ljud. De aktuella entréerna har adresserna Kalkstensvägen 3, 5, 7 och 11.

Ändamålet med kameraövervakningen är enligt bostadsrättsföreningen att förhindra att obehöriga får tillträde till fastigheterna och därigenom öka de boendes trygghet och säkerhet. I överklagandet anges också, utan någon närmare

specificering, att det förekommit ett stort antal bilinbrott, lägenhetsinbrott m.m. Högsta förvaltningsdomstolen finner att det kan finnas ett beaktansvärt intresse av att kontrollera inpassering till bostadshus med hjälp av kameraövervakning för att öka tryggheten och säkerheten hos de boende oavsett förekomst av brottslighet. Mot behovet av övervakning ska den enskildes intresse av att inte bli övervakad ställas.

Vid prövningen av integritetsintresset är det av stor betydelse vad kameraövervakningen ska innefatta. Vidare är bedömningen beroende av det område som ska övervakas, när och hur länge övervakningen ska pågå och övriga omständigheter (prop. 1997/98:64 s. 28). Som exempel på fall där risken för integritetsintrång i allmänhet får anses begränsad nämndes i förarbetena till tidigare lagstiftning övervakning i anslutning till porttelefoner (prop. 1989/90:119 s. 46 f.).

Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar att det är besökaren själv som väljer att ringa på porttelefonen och därigenom aktiverar övervakningskameran. Genom att en begränsad yta övervakas kommer i princip enbart besökaren att omfattas av övervakningen. Den bild som kameran förmedlar kommer att kunna ses under en kort tid efter kontakt och enbart i den lägenhet som anropats. Mot bakgrund av detta och vad som i övrigt kommit fram om det sätt på vilket övervakningen avses ske får integritetsintrånget anses vara synnerligen begränsat. Bostadsrättsföreningens intresse av övervakning får därför anses väga tyngre än den enskildes

Mål nr  
4459-10

intresse av att inte bli övervakad. Föreningens överklagande ska således bifallas.

Mats Melin

Gustaf Sandström

Karin Almgren

Nils Dexe

Anna-Karin Lundin

Stefan Axelsson  
Föredragande justitie-  
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2011-01-12